Πίσω ολοταχώ ς με τη νέα ΕΡΤ

ΠΟΠΗ ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΟΥ

13/3/2015

Το νομοσχέδιο οδηγεί σε μια ΕΡΤ «εναλλακτικού» κυβερνητικού ελέγχου.

Η βίαιη κίνηση του εκκρεμούς, η οποία ξεκίνησε με το δημοκρατικώς απαράδεκτο και αψυχολόγητο «μαύρο» στην οθόνη της ΕΡΤ τον Ιούνιο του 2013, παρέσυρε το νέο νομοσχέδιο ανασυγκρότησης της δημόσιας τηλεόρασης σε μια σχεδόν άνευ όρων επιστροφή στα παλιά. Και όχι μόνον ως ονομασία, δηλαδή ΕΡΤ Α.Ε., αλλά με διατάξεις εξάρτησής της από τον κυβερνητικό έλεγχο, οι οποίες παραπέμπουν στη δεκαετία του ’80.

Δυστυχώς, η υπερφόρτωση του «μαύρου» με συμβολισμούς, οι οποίοι ουδεμία σχέση έχουν με τη λειτουργία μιας τηλεόρασης, δημόσιας ή μη, κατέληξαν στην πλήρη αθώωση της παλιάς ΕΡΤ, διευκολύνοντας, ως φαίνεται, να λησμονηθούν οι αμαρτίες της. Οι τελευταίες, όλες απόρροια των κυβερνητικών και παντός είδους κομματικών εξαρτήσεων, οι οποίες με

τη σειρά τους διαμόρφωσαν το συνδικαλιστικό και συντεχνιακό οικοδόμημα, το οποίο κάθε τόσο καταγγελλόταν για την πρόκληση ασφυξίας και για την άρνηση κάθε εκσυγχρονισμού.

Επανερχόμαστε στα γνώριμα και θα μπορούσαμε να πούμε ότι ο νόμος καταργεί τα προσχήματα και μεταφέρει πλήρως και ειλικρινώς τις εξουσίες στην κυβέρνηση, της οποίας το σύνθημα «πρώτη φορά Αριστερά» εκλαμβάνεται και ως εγγύηση για μια ΕΡΤ «εναλλακτικού» κυβερνητικού ελέγχου. Οπως κι αν έχει, μιλάμε για πλήρη έλεγχο, με τον υπουργό Επικρατείας να ασκεί την άμεση εποπτεία της -ακόμη και το στρατηγικό σχέδιο θα υποβάλλεται σε αυτόν, υποθέτουμε για να το εγκρίνει (άρθρ. 10, παράγρ. 10)- ενώ για τα μέλη του Δ.Σ. δεν υπάρχει κανένα εχέγγυο επιλογής χωρίς κομματικά κριτήρια, καμιά διαφάνεια σχετικά με τα προσόντα τους, αφού δεν προβλέπεται ούτε ανάρτηση υποψηφιοτήτων ούτε δημοσιοποίηση κριτηρίων. Δεν προβλέπεται καν δημόσια ακρόαση υποψηφίων, όπως τουλάχιστον είχε καθιερωθεί από προηγούμενους νόμους. Οχι ότι είχαν αποφευχθεί με τις προηγούμενες μεθόδους οι κομματικές επιλογές, αλλά διαμορφωνόταν τουλάχιστον ένα πεδίο κριτικής, στοιχειώδες για τη λειτουργία μιας Δημοκρατίας.

Επίσης, καταργείται οριστικώς ο θεσμός του Εποπτικού Συμβουλίου, που προέβλεπε ο νόμος για τη ΝΕΡΙΤ, «επαναστατικός» και μόνον για το γεγονός ότι για πρώτη φορά θεσμοθετούνταν ανάχωμα μεταξύ κυβέρνησης και δημόσιας τηλεόρασης. Αλλά το γεγονός ότι ο εν λόγω θεσμός εντέλει εκφυλίστηκε από τροποποιήσεις της προηγούμενης κυβέρνησης αποτελεί την επιπλέον απόδειξη ότι το πολιτικό σύστημα εντέλει συναντάται στις αντιλήψεις του περί ελάχιστου εύρους της «ανεξαρτησίας» της ΕΡΤ.

Σε παλιές δυσλειτουργικές εποχές οδηγεί και το άρθρο για την επιλογή των 7 μελών του Δ.Σ., τα οποία θα επιλέγονται με απλή πλειοψηφία της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας, άρα με κυβερνητική πλειοψηφία, και δυστυχώς δεν προβλέπεται να είναι σχετικά με την ΕΡΤ, να γνωρίζουν τη λειτουργία της, εκτός από 2, τα οποία θα εκπροσωπούν τους εργαζομένους. Ως εκ τούτου άσχετοι με το αντικείμενο -κομματικοί φίλοι και ευνοούμενοι;-

θα προσέρχονται μία φορά τον μήνα να παίρνουν σημαντικότατες αποφάσεις για το πρόγραμμα της δημόσιας τηλεόρασης.

Ενδιαφέρον σημείο του νομοσχεδίου αποτελεί και η ανάθεση όλων των αρμοδιοτήτων διοίκησης στον διευθύνοντα σύμβουλο, ενώ υπάρχει θέση προέδρου για την οποία δεν αναφέρονται κριτήρια και προσόντα. Μπορεί ως εκ τούτου να είναι ένα συμβολικό πρόσωπο χωρίς απαραιτήτως τυπικά προσόντα σπουδών. Αλλά ποια θα είναι η λειτουργικότητα ενός τέτοιου ρόλου; Και ποια η απόδοση της όποιας αμοιβής του;

http://www.kathimerini.gr/807098/article/epikairothta/politikh/apoyh-pisw-olotaxws-me-th-nea-ert